

Ruimtelijk kwaliteitsplan “Klompjan”

Herbestemming / Rood voor Rood

Herikerweg 35 Markelo

20220907

Inhoud

1. Aanleiding
2. Huidige situatie
3. Beleid
4. Uitgangspunten
5. Plan
6. Herbestemming schöppe tot woning
7. Inspiratie / te realiseren schuurwoning **RvR**

erf rond 1960

1. Aanleiding

Aan de Herikerweg 31 te Markelo is een oude boerderij gelegen waarvan de oorsprong ligt rond 1600, gesticht als caterstede. In 1609 was er een eerste melding in het markeboek. In 1634 kreeg de totaal verarmde Luycken Huisken een gratis "streppel" veldgrond van het markesbestuur. Door de eeuwen heen is de boerderij meerder malen van eigenaar gewisseld. Omstreeks 19123 kwam het gezin van Gerrit Jan Breukink vanuit Rijssen op erve Huisken wonen. Jan Breukink die Klompjan werd genoemd, was geboren in Holten. In 1938 kwam vanuit het Elsenerbroek de fam. Brinkers naar de boerderij. Na het overlijden van Dirk Brinkers en met het vertrek van zijn familie werd door de gemeente Rijssen, welke eigenaar was van de boerderij via een openbare verkoop verkocht aan aannemersbedrijf Nijhuis te Rijssen. Deze stichtte hier een camping. Beheerd door de fam. Gootjes wonend op de boerderij. In 1990 werd de camping verkocht waarna er een AZC werd gevestigd. In 2012 werd het het asielzoekerscentrum gesloten en werden de bijbehorende opstallen verwijderd. De oorspronkelijke gebouwen bevinden zich thans nog op dit door hoge eiken en groen omzoomde erf. Landschappelijk waardvol gezien beplanting en ensemble van dit oude erf, ligt op korte afstand van elkaar de boerderij met endskamer, schöppe, schaapskooi, kapschuur en de camping periode tot bijgebouw verbouwde kippenhokken. Gelet op het ensemble heeft de initiatiefnemer het idee opgevat om een nieuw woonerf te ontwikkelen. Er is daarmee een kans op versterking van de ruimtelijke kwaliteit. Bij het nieuwe woonerf is sprake van een drietal woningen. De bestaande boerderij Herikerweg 31. Het herbestemmen van de "schöppe" toe woning en de andere schuurwoning wordt verkregen op basis van het gemeentelijk KGO beleid. Daarin zijn mogelijkheden opgenomen via de zogeheten Rood voor Rood regeling mits er 1000 m2 wordt gesloopt. Om de ontwikkeling mogelijk te maken eist de gemeente een landschappelijke inpassing van het plangebied inclusief een ruimtelijke onderbouwing. In dit document wordt daarom de landschappelijke inpassing uiteengezet door middel van een ruimtelijk kwaliteitsplan. Er wordt een beschrijving gegeven van het plangebied en het omliggende landschap. Daarna worden het beleid en de uitgangspunten van de actoren in beeld

gebracht. Dit vormt de basis voor de beschrijving van de nieuwe situatie, inclusief de landschappelijke inpassing die voldoet aan het beleid opgesteld door de gemeente Hof van Twente.

2. Huidige situatie

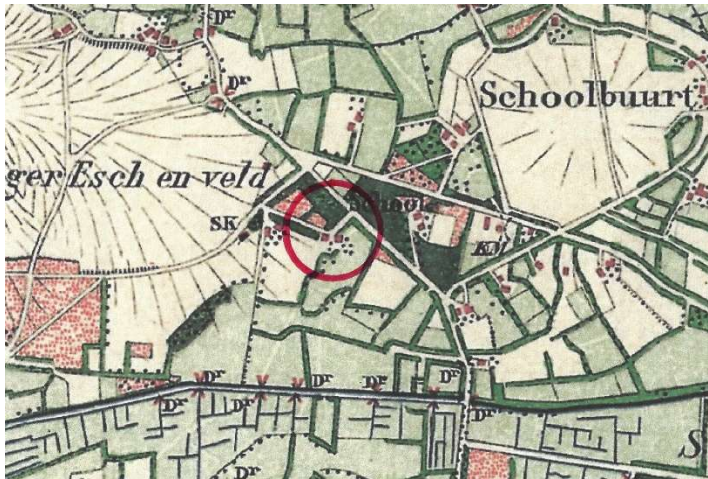
Het plangebied ligt in een reliëfrijk landschap waarbij dekzandvlakten worden afgewisseld met beekdalen (Holtbeek). Het landschap is ontstaan tijdens de laatste ijstijd waarbij hoogteverschillen zijn bepaald door het landijs en de wind. Nabij het plangebied was er sprake van diverse hoogteverschillen die minder zijn geworden of zijn verdwenen door de schaalvergroting en de moderne landbouw. Ook de aanleg van de N347 heeft destijds een belangrijke impact gehad op het gebied rondom het plangebied.

Oude hoevenlandschap

De planlocatie ligt in het oude hoevenlandschap dat is te beschouwen als één van de oudste landschappen. Op kaarten van voor 1830 is de boerderij al aanwezig op topografische kaarten. Het landschap kenmerkt zich door meerdere dekzandwelingen (kampjes) en verspreid liggende erven. Wegen liepen vaak van erf naar erf en boerderijen waren in deze streek vaak landschapsgericht en op enige afstand van de weg gelegen. Juist door de hogere delen waren de gronden goed te verbouwen, evenals goed te bewonen. Hetgeen de reden was dat dergelijke locaties al vroeg in gebruik werden genomen. De percelen waren van oorsprong gebaseerd op de welingen in het landschap. Richting het zuidoosten is er een overgang richting de jonge heideontginning. Beide landschappen waren functioneel met elkaar verbonden door de oorspronkelijke potstallen.

Het landschap

Het landschap nabij het plangebied heeft altijd een hoge mate van kleinschaligheid gekend. Tot de jaren '30 waren er zeer kleine percelen waarbij nagenoeg elk perceel was omsloten door houtsingels of houtwallen. De jaren daarna zijn veel elementen verdwenen door de schaalvergroting in de landbouw. Het landschap werd grootschaliger, maar bleef herkenbaar. De komst van de N725, camping en de ruilverkaveling in de jaren '70 zorgde voor een onherstelbare beschadiging van het gebied. Veel landschapselementen zijn verdwenen wat heeft geresulteerd in het huidige landschap. Hoewel er in zekere zin nog altijd sprake is van een bepaalde kleinschaligheid in vergelijking met andere gebieden zijn alle kleine percelen verdwenen. Zij hebben plaats gemaakt voor één aaneengesloten perceel. De directe omgeving van de boerderij heeft de kleinschaligheid en landschapselementen grotendeels behouden doch kan meerdere plekken worden versterkt.

1900

1965

2020

Erfopzet

Het voormalige erf is gelegen aan Herikerweg en is via een verhard pad te bereiken. Het erf bestaat uit een landschapsgerichte boerderij en meerdere opstallen en erfbeplanting. Naast de boerderij bevindt zich de schöppe. De nieuwe voorgenomen locatie voor de schuurwoning is gelegen in de hoek van het perceel grenzend aan het onverharde pad. Het bestaande groen rondom het plangebied zijn belangrijke dragers in het gebied voor de herkenning ervan.

3. Beleid

3.1 Omgevingsvisie Overijssel

Het provinciaal beleid van Overijssel is verwoord en vastgelegd in meerdere plannen. De belangrijkste is de Omgevingsvisie 2017 welke is vastgesteld op 12 april 2017. In de visie bakent de provincie af wat zij voor de fysieke leefomgeving in Overijssel van provinciaal belang vinden. De Omgevingsvisie Overijssel is dé provinciale visie voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. In de visie worden onderwerpen als ruimtelijke ordening, milieu, water, verkeer en vervoer, ondergrond en natuur bekeken in samenhang met een duurzame ontwikkeling van onze leefomgeving. Het beleid staat primair in dienst van de sociaaleconomische ontwikkeling van Overijssel om het toekomstbestendig te houden.

Rode draden en beleidsambities

De opgaven en kansen zijn vertaald in centrale beleidsambities en negen beleidsthema's. Deze worden benaderd vanuit de rode draden duurzaamheid, ruimtelijke kwaliteit en sociale kwaliteit waarvoor thema overstijgende kwaliteitsambities zijn geformuleerd. Vanuit het uitvoeringsmodel (of, waar en hoe) worden generieke beleidskeuzes, ontwikkelingsperspectieven en gebiedskenmerken beschreven.

Generieke beleidskeuzes:

Deze keuzes vloeien voort uit keuzes van EU, Rijk of Provincie. Het zijn keuzes die bepalend zijn of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. Vooral reserveringen voor integraliteit, toekomstbestendigheid, concentratiebeleid, ruimtegebruik, waterveiligheid, externe veiligheid, LOG gebieden en begrenzingen als Nationale Landschappen, NNN-gebieden (natuurnetwerk Nederland) en de EHS zijn voorbeelden van generieke beleidskeuzes. Daarnaast zijn er gebied specifieke beleidskeuzes. De beleidskeuzes hebben geen invloed op de voorgenomen ontwikkeling.

Ontwikkelingsperspectieven:

In de visie zijn drie ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en drie voor de stedelijke omgeving. Deze perspectieven schetsen een ruimtelijk perspectief voor een combinatie van functies en geven aan welke beleids- en kwaliteitsambities leidend zijn. Het plangebied is aangemerkt als "Mixlandschap met landbouw, natuur, water en wonen als goede burens". Dat betekent dat diverse functies verweven moeten worden. Het belangrijkste landgebruik blijft melkveehouderij en akkerbouw, maar aan de andere kant is er ruimte voor landschap, natuur, milieubescherming, cultuurhistorie, recreatie, wonen en andere bedrijvigheid. In elk geval staat de ambitie, "voortbouwen op kenmerkende

structuren van de agrarische cultuurlandschappen”, voorop. De voorgenomen ontwikkeling past bij de gestelde ambitie indien de kenmerken waar mogelijk behouden blijven

Gebiedskenmerken

Tenslotte wordt de voorgenomen ontwikkeling getoetst aan de gebiedskenmerken. Er zijn vier lagen te onderscheiden (natuurlijke laag, laag van het agrarisch-cultuurlandschap, stedelijke laag en de laag van de beleving). Er gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en -opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. Er staat omschreven in een catalogus gebiedskenmerken welke kenmerken diverse gebieden hebben en hoe een ontwikkeling invulling dient te krijgen. De gebiedskenmerken zijn richtinggevend op aspecten als landschap, infrastructuur, milieu, bodem en cultuurhistorie. De stedelijke laag en de laag van de beleving zijn niet opgenomen; deze zijn niet relevant wat betreft de voorgenomen ontwikkeling.

Natuurlijke laag

De natuurlijke laag is aanvankelijk ontstaan zonder toedoen van de mens door onder andere invloeden van abiotische processen als ijstijden, wind en water. Het plangebied ligt in een gebied dat is aan te duiden als dekzandvlakte. Er was sprake van verschillende hoogteverschillen die gedeeltelijk zijn verdwenen. Een deel is afgevlakt door de moderne landbouw en de aanleg van de A1. Hoogteverschillen zijn minimaal geworden, maar nog wel waar te nemen.

Laag van cultuurlandschap

Door menselijk ingrijpen in de natuurlijke omstandigheden ontstaat er een (agrarisch) cultuurlandschap. Het landschap werd functioneel ingericht waarbij men nooit heeft nagedacht over de schoonheid ervan. Nu waarderen wij juist de ingrepen die destijds hebben plaatsgevonden. Het oude hoevenlandschap was van oorsprong een zeer kleinschalig landschap dat door de ontwikkelingen in de landbouw en later de aanleg van de N725, camping en Ruilverkaveling in de jaren 70, flink is aangetast. Veel landschapselementen zijn verdwenen waardoor er sprake is van een minder kleinschalig landschap. Omdat randen langs wegen, erfbeplanting en waterlopen nog aanwezig zijn is er nog wel sprake van een herkenning van het oude hoevenlandschap. Het voornemen betreft een rood voor rood ontwikkeling waarbij er sprake blijft van een compact erf. Het omliggende landschap behoudt haar bestaande karakter en wordt nabij het erf versterkt. De ontwikkeling past daarom in de hiervoor genoemde kenmerken.

3.2 Rood voor rood Hof van Twente

Hof van Twente biedt eigenaren in het buitengebied volop kansen om voormalige agrarische erven nieuw leven in te blazen. Daarvoor heeft de gemeenteraad in december 2015 een nieuw beleidskader vastgesteld: “Grond voor gebruik, ontwikkel nu de erfenis voor de toekomst”. Met de ruime mogelijkheden die dit beleid biedt is Hof van Twente voorloper met andere plattelandsgemeenten. De gemeente streeft naar een economische impuls en optimale invulling van voormalige agrarische bedrijfsbebouwing in het buitengebied. Absolute doelstelling is het behouden en versterken van de ruimtelijke kwaliteit in het buitengebied. Elke ontwikkeling dient beoordeeld te worden vanuit het aspect ruimtelijke kwaliteit. De ontwikkelingsruimte dient daarbij in evenwicht te zijn met investeringen (prestaties) in de ruimtelijke kwaliteit. De principes van ruimtelijke kwaliteit gelden voor elk planproces en dienen bij elk initiatief/ontwerp/opgave te worden toegepast. In het bestemmingsplan Buitengebied Hof van Twente is een aantal regelingen opgenomen die ontwikkelingen in het buitengebied eenvoudig mogelijk maken en het versterken van de ruimtelijke kwaliteit zoals rood voor rood. In de gevallen waarbij medewerking kan worden verleend aan de een ontwikkeling welke in het bestemmingsplan is geregeld, is met het voldoen aan de voorwaarden genoemd in het bestemmingsplan de verbetering van de ruimtelijke kwaliteit voldoende gewaarborgd.

De regeling rood voor rood gaat uit van 1000 m² sloop waarvoor ter compensatie een woning kan worden gebouwd. Daartoe dient de ruimtelijke kwaliteit te worden gewaarborgd. Deze wordt bepaald door de bestaande erfstructuur en het bebouwingsensemble. Handvatten hiervoor zijn opgenomen in de Structuurvisie landelijke gebied, het landschapsontwikkelingsplan (LOP) en de Welstandsnota. De maximale inhoud voor woningen bedraagt 750 m³ met een bijgebouw van 150 m². De compensatiekavel wordt bij voorkeur toegekend op de locatie waar het meest wordt gesloopt en wordt gesitueerd in de directe omgeving van de te handhaven bedrijfswoning en de daarbij behorende clustering te bewerkstelligen. Bij uitzondering kan maatwerk worden toegepast bijvoorbeeld bij lintbebouwingen. De compensatiekavel mag nabijgelegen (agrarische) bedrijven niet hinderen in hun bedrijfsvoering.

De ruimtelijke kwaliteit moet worden gewaarborgd. Daarvoor moet een deskundige op het gebied van landschapsinrichting worden gevraagd voor het uitwerken van een landschapsplan. Hierbij moet onder andere het LOP als leidraad zijn gebruikt. Ook een schetsplan van de betreffende woning is vereist en dient vast te worden gelegd.

3.3 Structuurvisie landelijk gebied

De gemeente Hof van Twente heeft een structuurvisie opgesteld omdat er behoefte was aan een integrale visie voor het buitengebied. Deze visie is op 6 juli 2010 vastgesteld. Uitgangspunt voor de visie voor het landelijk gebied vormt een aantal kernkwaliteiten waardoor het landelijk gebied van de Hof van Twente zo breed wordt gewaardeerd. Het doel van de structuurvisie is om de kernkwaliteiten te behouden en verder uit te kunnen bouwen. In de Hof van Twente is een grote mate van verwevenheid aan functies op gebiedsniveau. Functies als landbouw, recreatie, wonen en natuur wisselen zich af en hebben schijnbaar willekeurig een plek gevonden in het kleinschalig landschap. Kernkwaliteiten zijn de sterke agrarische structuur, een grote mate van ondernemerschap, een breed scala aan landelijke woonmilieus, een gevarieerd en aantrekkelijk landschap, een robuust ecologisch netwerk en een sterk ontwikkelde recreatieve (infra)structuur. Het landschap is een van de pijlers onder de ontwikkeling van de Hof van Twente. Het zorgt voor een prettige leefomgeving en maakt het gebied aantrekkelijk. Om de verschillende landschapstypen herkenbaar te houden en het kleinschalige karakter van grote delen van het gebied te behouden is het belangrijk om blijvend te investeren in het landschap. In zijn algemeenheid wordt dit vooral bereikt door alle aanwezige erven en andere bebouwde terreinen een zorgvuldige landschappelijke inpassing te bevorderen. Naast de aandacht voor erven richt het beleid zich op behoud van de landschappelijke waarden in het veld. Het gaat bij het kampenlandschap dan om herstel en onderhoud van het kleinschalige en onregelmatige patroon van singels, houtwallen, zandpaden en bosjes rond de omsloten kampen. Een nadere omschrijving is opgenomen in het LOP.

3.4 Landschapsontwikkelingsplan

De gemeente Hof van Twente heeft een LOP op laten stellen. Het plan dient een samenhangende visie op landschapskwaliteit te bevatten en de bouwstenen en inrichtingsprincipes aan te geven voor landschapsontwikkeling. Opgaven voor het LOP zijn het beschrijven van de huidige en gewenste kwaliteit en structuur. Waar en in hoeverre is er ontwikkeling, bescherming, onderhoud en herstel nodig en haalbaar. Daarbij moet er ruimte worden geboden aan wonen, werken en recreëren. Daarnaast dient het LOP voorstellen te bevatten voor de afstemming van de dynamiek op het landschap. Zodanig dat er sprake zal zijn van behoud, zorgvuldige inpassing en nieuwe ruimtelijke kwaliteit.

Er zijn verschillende thema's geformuleerd. Onder meer het werken aan de duurzame structuur van het landschap met aandacht voor de verschillende deelgebieden. Het behouden van de verweving in de waardevolle ensembles. Werken aan de ontwikkeling van een nieuwe verweving in het agrarisch werklandschap en werken aan de samenhang tussen de kernen en het omliggende landschap, met aandacht voor verbetering van de randen en routes vanuit de kernen het landschap in.

Over het kampenlandschap geeft het LOP aan dat gave eenheden behouden moeten worden en waar nodig herstellen. Waar het kampenlandschap uiteengevallen is geldt naast erfinrichting, alleen behoud van landschapselementen en in principe geen actief herstel van het landschapspatroon om de landbouwfunctie voldoende ruimte te bieden. De wegbeplanting volgt historische wegen en paden met eiken. Op de bouwlanden wordt in principe geen beplanting aangelegd. De erfinrichting in het kampenlandschap wordt bepaald door een open achterkant en besloten voorkant bij het woonhuis met een onregelmatige structuur van bebouwing en dichte beplanting en kleine bospercelen. De ligging is meestal iets van de doorgaande weg met een slingerende toegangslaan naar de losse achterkant. Het “voor” is meer besloten en formeler aangelegd met een haagomheining waarbinnen de tuin is aangelegd. Naast fruitbomen markeert veelal een solitaire boom als linde, noot of paardenkastanje het voorhuis. De bouwstenen en randvoorwaarden voor het erf in het kampenlandschap is een besloten voorkant en een open achterkant richting de weg gekeerd. Er komen meerdere bouwsels voor, er kan een fruitboomgaard worden toegevoegd en er moet plek zijn voor een solitair als een linde of walnoot. Andere beeldbepalende beplantingen zijn de houtwallen en de bosjes met inlandse eik in hoge dichtheid voor bouwhout. Ook wel de vroegere erfbosjes genoemd. Bij deze erven komen ook de elzensingels en de geriefhoutbosjes voor. De verharding bestaat in veel gevallen uit een gebakken klinker. De gemeente zal op enkele aspecten letten bij de begeleiding c.q. beoordeling van plannen. Er moet sprake zijn van herstel van de relatie tussen erf en landschap door passende beplantingsvormen, erfindeling en begrenzing en sortimentskeuze. Er moet sprake zijn van een handhaving van het onderscheid tussen voor en achter van de boerderij. Herstel van de siertuin aan de noordzijde. Er moet optimaal gebruik zijn gemaakt van de bekende oude indeling en inrichting. Handhaven, herstellen en benutten van de oude elementen, zowel gebouwde elementen als de beplanting. Daarnaast moet het erf als passend worden ervaren bij het oude kampenlandschap. In de tabel uit het LOP is een beknopte samenvatting weergegeven. Daarnaast is er een voorbeeld erf opgenomen. Zie daarvoor pagina 19. De voorgenomen ontwikkeling voldoet aan het gestelde beleid vanuit het LOP.

3.5 Welstandsnota

De gemeente heeft een welstandsnota opgesteld om tot criteria te komen voor de welstandstoets. Iedereen weet hierdoor waar een bouwplan aan wordt getoetst en ook waarom.

Kampen- landschap	Nienschala, onregelmatig singierend	Aan smalle binnenwegen, wegen door het erf	Klein tot middel- groot	Achter	Los, verspreid	Onregelmatig	Open, geleidelijke overgang naar het landschap	Boeien, Solitaire, boomweide, Haag, tuin, Roombaard	Kastanje, Linde, Ek	Houdwallen, boeien, lan- beplantingen
----------------------	---	---	-------------------------------	--------	-------------------	--------------	--	---	------------------------	---

Beknopt overzicht erven in kampenlandschap. (Bron: LOP Haaksbergen en Hof van Twente)

Kampenlandschap

Kamptekort:
Klein tot middelgroot, onregelmatig, singierend

Ligging ten opzichte van:
Achter

Maat: klein tot groot

Weg: smalle binnenwegen op het erf, singierend

Opzet: open, geleidelijke overgang naar het landschap

Plantsoorten: Boeien, Solitaire, boomweide, Haag, tuin, Roombaard

Plantsoorten: Kastanje, Linde, Ek

Plantsoorten: Houdwallen, boeien, lanbeplantingen

Beknopt voorbeeld weergave erven in kampenlandschap. (Bron: LOP Haaksbergen en Hof van Twente)

Criteria

Doel van de regels voor dit deelgebied is om de karakteristieke verlevenswijze van de bebouwingsensembles met het omliggende landschap te behouden en te versterken. In de gebiedshandeling voegt nieuwbouw zich op een aantal essentiële punten naar de bestaande kenmerken.

Plaatsing

- In lijn met de huidige opbouw is de opzet van de erven losjes.
- De nieuwbouw voegt zich in het ensemble van gebouwen. Vanaf de omliggende wegen ligt nieuwbouw niet dominant in het zicht.

Hoofdvorm

- Nieuwbouw moet in maat in een passende verhouding staan tot de bestaande bebouwing.
- De hoofdvorm dient aan te sluiten bij de oorspronkelijke architectuur van het gebied.
- Het huis krijgt een dominante kap.
- Huis, stal en schuur hebben een eenvoudige hoofdvorm.
- De stal en de schuur hebben een kap.

Gevel

- De gevel van het hoofdgebouw heeft een opbouw met verticale elementen.
- De huizen worden in baksteen en/of in hout gebouwd.
- De gevels van alle gebouwen zijn bescheiden en evenwichtig. Ze zijn harmonisch van opzet.
- De stal en de schuur kunnen in alle, mits deugdelijke, materialen worden uitgevoerd.

Aan-, uit- en bijgebouwen en dakkapellen

- De toevoegingen ondergeschikt houden aan het hoofdgebouw.
- Aansluiten bij de architectuur van het hoofdgebouw.
- Geen dakkapel op bijgebouw.

Detailering

- De gevels van alle gebouwen worden in gedekte kleuren gehouden.
- De daken van de huizen en boerderijen worden in matte gebakken pannen en/of in riet uitgevoerd.
- De daken van de stallen en schuren worden rood of donkergrijs gehouden.

Criteria bebouwing kampenlandschap (Bron: Welstandsnota Hof van Twente)

4. Uitgangspunten

Voor de beoogde ontwikkeling zijn een aantal uitgangspunten

Uitgangspunten opdrachtgever:

- Het slopen van het bestaande opstallen.
- Het herbestemmen van een schöppe tot woning.
- Het bouwen van een compensatiewoning.

Uitgangspunten gemeente Hof van Twente:

- Ontwikkeling conform rood voor rood beleid.
- Ontwikkeling conform het landschapsontwikkelingsplan.
- Het opstellen van een land. inpassing en ruimtelijke kwaliteitsplan.

Uitgangspunten provincie Overijssel:

- Ontwikkeling conform Omgevingsvisie en Omgevingsverordening Overijssel.

5. Het Plan

Het oude erf (O) is aan een half verhard pad aan de Herikerweg gelegen. De functie van de bebouwing is deels verloren gegaan waarmee ook de staat van de bebouwing is verslechtert. Herbouw en restauratie op locatie is het uitgangspunt. De locatie t.o.v. de Herikerweg is positief de bestaande beplanting, hoge eiken en struweel draagt hier in grote mate aan bij.

Het voorgenomen nieuwe erf kan als passend worden ervaren in de hoek van het huidige erf aansluiten aan de Herikerweg met als gezamenlijke toegang de half verharde weg.. Het erf steekt dan af tegen een reeds bestaande bomenrij c.q. houtsingel met waardevolle eiken. Dit vormt een prachtige basis voor het erf. Het hoofdgebouw (boerderij) staat verder van de weg af te staan waarbij er duidelijk onderscheid is tussen de voorzijde en de achterzijde. De voorzijde wordt aangekleed met een siertuin, aan de achterzijde staan de schöppe, de bestaande schaapskooi en een tweede (schuur) woning. In elk geval moet de materialisatie ondergeschikt zijn aan dat van het hoofdgebouw. De erfverharding vormt het plein en schakelt de gebouwen, in combinatie met de hoog opgaande bestaande eiken en de bestaande onderbeplanting aan elkaar waardoor er sprake is van een warm erfensemble. Op de plek van de te slopen gebouwen zal een solitaire groep linden H wordengeplant. Eveneens zal een boomgaard met hoogstam fruitbomen G. worden aangeplant. Met de voorgenomen situatie kan het geheel, incl. erf van de burens grenzend aan de Rijssenseweg, als één ensemble worden ervaren. Zie ook de omschrijving bij hoevenlandschap *“wegen liepen vaak van erf naar erf”*.

Uit te voeren maatregelen:

Aanplanten van een appelbongerd G., bestaande uit 6 stuks hoogstam fruitbomen, in de maat 12-14 (stamomtrek in centimeters) en elk voorzien van 2 boompalen

Aanplanten van 1 groep solitaire lindebomen H. (groep van 3) in de maat 12-14 (stamomtrek in centimeters) en elk voorzien van 2 boompalen.

- A. BOERDEUR/HFD. GEBOUW.
- B. SCHÖPPE.
- C. SCHAAFSKOOI.
- D. SCHUIRWONING.
- E. BIJGEBOUW A/B/D NW.
- F. TE SLOPEN GEBOUWEN.
- G. APPELBOOMGAARD.
- H. LINDEBOOM.

6. Herbestemming schöppe tot woning

7. Inspiratie / te realiseren schuurwoning

